

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 155/2020
20.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Богдана Вла, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К-1424/2017 од 20.09.2019. године и КВ 1752/19 од 17.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Богдана Вла, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Новом Саду К-1424/2017 од 20.09.2019. године и КВ 1752/19 од 17.10.2019. године и предмет враћа Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К-1424/2017 од 20.09.2019. године окривљеном АА досуђени су трошкови кривичног поступка на име одбране браниоца адвоката Богдана Вла, у укупном износу од 486.130,00 динара, на терет буџетских средстава суда у предмету К 1424/2017 и наложено је рачуноводству Основног суда у Новом Саду да досуђени износ, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, на основу пуномоћја, исплати на рачун браниоца Богдана Вла ближе опредељен у изреци решења. Истим решењем одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова браниоца адвоката Богдана Вла преко досуђеног, а за износ од 15.000,00 динара.

Решењем Основног суда у Новом Саду КВ 1752/19 од 17.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Богдана Вла изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К-1424/2017 од 20.09.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Богдан Вла, из свих законских разлога, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за

заштиту законитости, побијана решења укине и врати на поновно одлучивање или иста преиначи тако што ће досудити тражени износ у целости, увећан за износ од 15.000,00 динара на име састава жалбе и 60.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, те је на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП. Наиме, суд је одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер део захтева окривљеног, у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка, настали за састављање захтева за накнаду трошкова, није прихватио.

Из списка предмета произилази да, првостепеним решењем Основног суда у Новом Саду К-1424/2017 од 20.09.2019. године, окривљеном нису признати трошкови на име састава поднеска од 28.05.2019. године, којим је његов бранилац, специфицирао и тражио накнаду трошкова поступка, при чему је у образложењу решења наведено да се трошковник адвоката не може сматрати поднеском у смислу члана 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер се овај поднесак не односи на чињенице, нити доказе који су релевантни за одлучивање о битним чињеницама у самом поступку, а које би биле од утицаја за судску одлуку у овој правној ствари. Наведени став, заузео је и другостепени суд у свом решењу Кв 1752/19 од 17.10.2019. године.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Новом Саду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

По налажењу Врховног касационог суда, предметни поднесак-трошковник од 28.05.2019. године, којим је бранилац захтевао накнаду трошкова кривичног

поступка, представља поднесак који је сачињен ради остваривања права и интереса окривљеног у поступку, с обзиром да суд по службеној дужности није покренуо поступак за исплату трошкова, већ је то иницирао управо бранилац окривљеног поменути поднеском, па се стога не може прихватити закључак дат у побијаним решењима, да овај поднесак није био неопходан. Стога, како награда за састављање захтева за трошкове кривичног поступка није предвиђена тарифним бројем 4. став 1, то се иста има третирати као „остали поднесак у кривичном поступку“, сходно ставу 2. тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада 50% накнаде из тарифног броја 1.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, и донети правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић